

Tardor calenta

Â EDITORIAL DEL CUL

Il·lustració: Maria Picassó

Arribades aquestes dates, la temperatura, des de ja fa uns quants anys, no convida gaire a menjar castanyes calentes per escalfar-se les mans. Per Tots Sants més aviat fa calor, sobretot si comparem el clima d'avui amb el de ja fa unes dècades. Els panellets estan més vius que els penellons i un tragueta de mistela sempre és benvingut, ni que sigui per agafar coratge davant de la repressió. Perquè, on sí que durant aquest octubre s'han repartit castanyes és als carrers de Catalunya. A Barcelona -i a la resta de capitals catalanes- les imatges han estat escandaloses, ja que, com alguns predeien, la revolució dels somriures ha acabat amb algun marrameu, balls de bastons entre manifestants i policies, i detencions una mica estranyes.

A Manresa també hi va haver una nit de crema de contenidors. A la carretera de Cardona. I és que, inevitablement, en qualsevol concentració independentista de la ciutat l'imant acaba sent la caserna de la Guàrdia Civil, símbol, com la prefectura de la Via Laietana barcelonina, del monopoli de la violència de l'estat a casa nostra. Evidentment, als agents de les dependències de Manresa no els deu fer gens de gràcia contemplar com una corrua de gent s'atansa cap on són. La sensació de pànic és tan gran que necessiten bloquejar la zona amb bona part de les tanques que té l'Ajuntament. Com sempre, i com a "càstig" de ser un cos integral, són els Mossos d'Esquadra els que han de parar el primer cop i, tot seguit, pregar perquè la cosa no es compliqui i comencin a repartir-se castanyes ben torrades, abans, fins i tot, de la diada de Tots Sants.